

10.02.2023

Zo maar een stukje omdat het moet.

Vrienden van de **752**.

Eens een brandweerman altijd een brandweerman.

Jaren geleden hadden wij een man bij het Korps Burgerplicht van Brandweer Alkmaar, die schreef onder een alias "BIG JOHN" gewoon elke maand een stukje voor het "Alarm" het blad van Brandweer Alkmaar.

Hij ging met zijn vrije geest aan de loop en schreef soms wel 2 A4tjes vol met wat hij maar wou en leuk vond en soms een hoop onzin mijn inziens, maar hij werd toch door niemand gecensureerd.

Dus hij heeft dat decenia lang weten vol te houden.

Tot op heden weten nog veel mensen niet wie deze mysterieuze man achter BIG JOHN is, dat houden we ook liever zo.

Ik weet echt wel dat bij sommige taken het stokje moet worden doorgegeven,

Maar ik had het gevoel dat het stokje keihard naar me was toegeworpen met de snelheid van het licht.

Ik kon deze dus ook totaal niet ontwijken. Dus ik nam het op me als een man.

Vroeger (nog niet zo lang geleden) hadden wij Theo Timke onze bevelvoerder, die kwam dan gelijk voor je op en die zei dan, daar kunnen we gewoon even over praten.

"Dan is alles klaar".

Helaas zit hij niet meer in de buurt om me te redden, dus schrijf ik dan vanaf nu maar met regelmaat een stukje voor alle vrienden van de 752.

DE VERGADERING.

Soms lopen de dingen niet zoals je wilt, dit door omstandigheden zoals Covid.

Maar jongstleden. 18 jan 2023 is het dan eindelijk weer zover.

Zelf zie ik een vergadering altijd maar maar als een gezellige bijeenkomst met een juttertje en een biertje.

Meestal komt er geen zinnig woord uit bij de meeste leden, want die zijn net zo als mij, we gaan voor de lol.

Maar de 18^e blijft bij veel leden in hun hoofd gegift staan als een als een strakke vergadering waar dan ook heel duidelijk dingen uit voort zijn gekomen.

Met Jan Berger als opperhoofd, en met zijn Tomahawk voor zich ging hij de stijd aan met zijn onderdanen.

De taken in het korps vlogen van links naar rechts, en werden lukraak uitgedeeld.

Of je nou zin had of niet, het moest gewoon gebeuren.

Bas Foti kreeg er een naar ze hoofd en is daar nu nog van aan het bijkomen.

Wat schetste mijn verbazing dit keer weer, Koos Klaase legt zo maar zijn taak neer, maar neemt dan 15 seconden later weer een nieuwe taak op zich.

Ik had het idee dat hij net een beetje begon te begrijpen wat zijn taak inhield.

Nou dat wordt weer jaren inwerken. Maar oke je kan hem er goed bij hebben.

Als voorzitter van de vergadering doet Jan het prima, als een soort Mussolinie kijkt hij ons aan.

En daar zijn de meeste toch wel even van onder de indruk.

Het eisenpakket komt op tafel, en zefts onze minister president Rutte zou daar van schrikken.

Het is ook gelijk rustig in de groep, hier zijn we echt even stil van.

Achteraf gezien had Jan ook gelijk, we moeten wat gestructureerder gaan werken aan onze mooie ladderwagen.

Hij moet tenslotte ook weer een keer op 8 Oktober met Alkmaar Ontzet op de kanaalkade staan, zodat iedereen onze trots kan bewonderen.

Alle taken zijn nu goed verdeeld denk ik, of iedereen zijn taak echt leuk vindt weet ik niet, maar met de meine ben ik wel tevereden.

Gelukkig krijgen we soms ook nieuwe aktive leden erbij. Deze avond kwam Pieter Koorn zich melden.

Fijn dat je ons bent komen versterken.

Ook in deze avond komt naar voren dat Albert van Orsouw gewoon onze nieuwe website gaat beheren.

Zo zie je maar als je eenmaal in dit groepje zit (of zal ik het een Sekte noemen) kom je er niet zo makkelijk meer uit ook al woon je in Oss,

En ga je gewoon je taken volbrengen. Natuurlijk geheel vrijwillig.

De avond wordt afgesloten door Jan met zijn tomahawk met een jutter, biertje ouwe koeien uit de sloot halen lekker lachen en ff lekker ons lied zingen, (in een volgend verhaal zal ik het eerste couplet doorgeven voor onze lezers die het lied niet kennen).

Dit lied wordt toch elke korps avond toch wel minstens 3x gezongen en afgesloten met de Hiep en een Jutter.

Korpsavond aanvang 20.00 uur

Fantatische, de vergadering heeft zijn vruchten afgeworpen.

Er zijn nog nooit zoveel leden op een avond geweest.

En zoals Jan van ons verwachtte ook gelijk aan het werk, de koffie moest je bijna meenemen naar je werkplek.

Want je brande je bek er nog aan zo heet was dat spul.maar 8 uur is 8 uur dus niet zeiken maar werken.

Zelf was ik ook maar op tijd gekomen, normaal kwam ik rond 21.30 zodat ik nog ff kon klieren en dan aan het bier.

Maar ook ik laat dat nu uit mijn hoofd en was gewoon netjes op tijd, ik wil geen kwaai blikken meer.

Ton Adams en Andre Jongstra waren weer eens bezig aan het remsysteem, ik denk voor de 15^e keer de wielen er weer af.

Ik denk dan zelf altijd, ga je eerst eens een keertje inlezen hoe het nou echt werkt.

Peter van de Vorst is onze vliegende keep, dan weer hier dan weer daar, maar of ie nou echt wat gedaan heeft die avond weet ik niet.

Jasper de Haan is ons jonkie in de groep en kan volgens mij heel veel maar doet helemaal niets, dat heeft ie volgens mij van mij afgekeken.

Ik miste deze avond gelijk als ons nieuwe lid Pieter.

Er kwamen fotos op de Watts App van een fiets ongeluk, en een dik blauw oog.

Zo zie je maar weer er zijn soms mensen die er van alles voor over hebben niet te werken op zon avond.

Pieter sterke gewenst.

Onze top fotograaf Frans Homminga is ook wer de hele avond aan het fotograveren geweest met natuurlijk weer prachtige plaatjes.

We zijn af en toe net modellen in die werkplaats, he even zo kijken, even het licht bijstellen, draai even in een andere positie dan kom je beter op de plaat.

Al die opdrachten van Frans ,het begint bijna op werk te lijken, Maar chapeau het is je weer gelukt.

Na 2 uur werken natuurlijk iedereen bekaf, gelukkig hebben geen uitklok installatie anders had Jan er naast gestaan en gecontroleerd of je je tijd wel had volbracht.
Als afsluiting natuurlijk weer het bekende biertje, hapje, liedje, hiepje en natuurlijk onze Tineke die komt altijd even langs voor een wijntje en gezelligheid.
Tineke is trouwens ooit uitgeroepen door mij als onze “**Beschermheilige van de 752**”.
En zij is de enige die haar taak nog nooit heeft verzuimd te doen.

Zo maar door de week.

Ben ik dit stukje aan het schrijven komt, gooit Sas mijn vriendin een enveloppe op tafel en zegt; die is van de 752.

Ik zag me geest al weer dwalen, of ik wordt weer een geroyeerd of ik moet betalen, gelukkig was het het laatste.

Ik besef mij steeds meer dat die Jan echt een statment had gepland die vergaderings avond.

Zelfs Frans had eindelijk gehoor gegeven aan zijn taak als penningmeester.

Ik zag ook gelijk dat die brief bij Frans vandaan kwam, er zat geen postzegel op.

Hij is zo zuinig dat hij zijn speeksel niet eens kwijt wil op een postzegel,

Maar ja die zuinigheid is dan weer een uitkomst voor het korps “kost niet te veel”.

Dan open je de brief en zie je de rekening, voor de meeste geen probleem.

Maar dan zit er nog een hele brief bij met verontschuldiging.

De mooiste vond ik nog “Het uitvallen van mijn computer”.

Ja Frans dat kan natuurlijk iedereen overkomen, maar bij de meeste mensen is dat na een dag verholpen.

Bij jou heeft dat anderhalf jaar geduurd, iets buiten proportie dacht ik zelf..

Deed de rest het in huis ook niet? Dan misschien de stroomrekening eens betalen.

En ieder weldenkend mens weet toch dat alles via je telefoon ook kan.

Dus voortaan geen poppekast meer spelen , anders zeg ik het tegen Jan.

Maar ik wil afsluiten met;

Ik hou van jullie allemaal.

Jullie vriend J.B 2.0